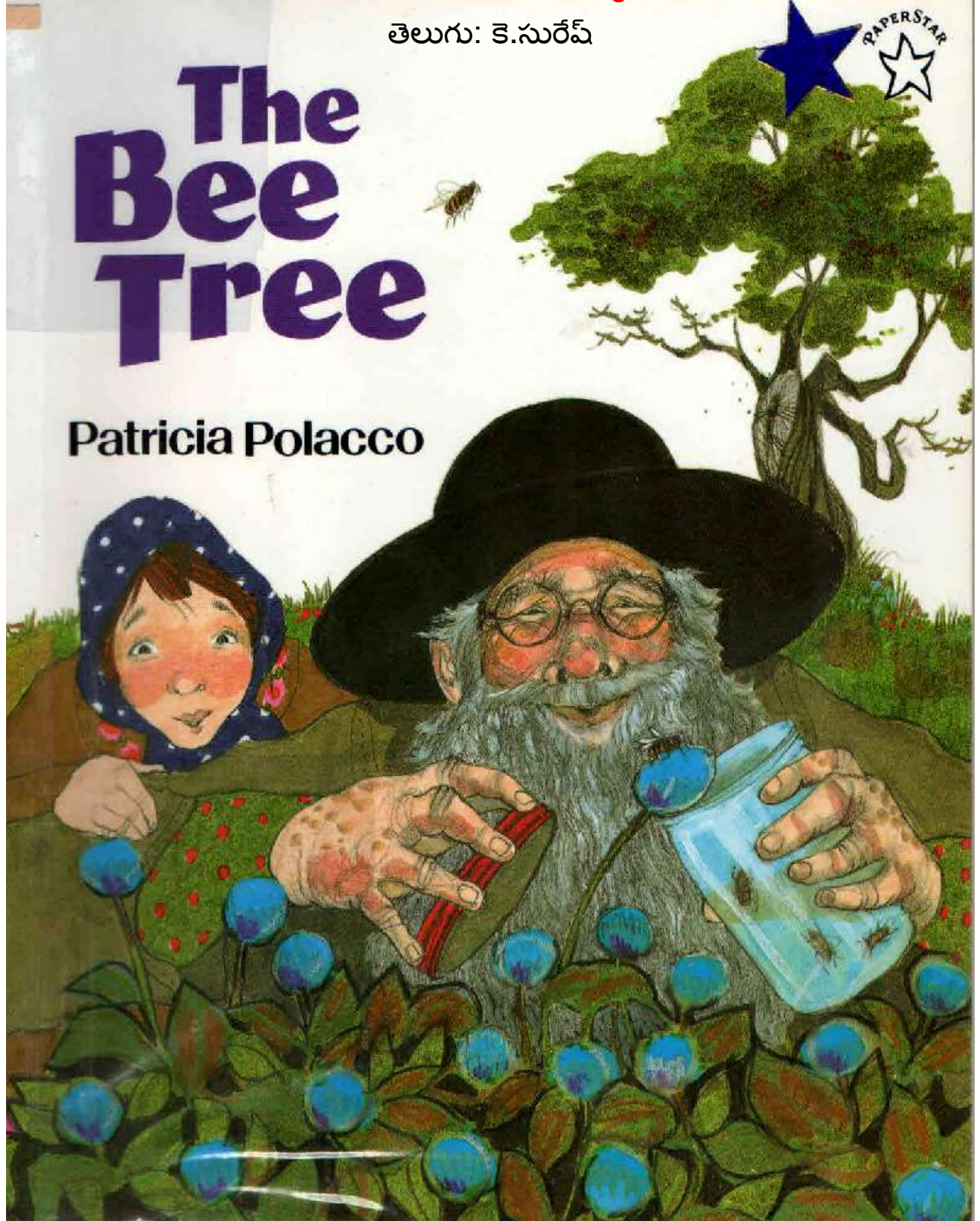

తేనెటీగల చెట్టు

పాట్రిసియా పొలకో

తెలుగు: కె.సురేష్

తేనెటీగల చెట్టు

పాట్రిసియా పొలకో

తెలుగు: కె.సురేష్

The Bee Tree

Patricia Polacco

“పుస్తకాలు చదివీ, చదివీ విసుగొచ్చింది, తాతా,” మేరీ ఎల్లెన్ నిట్టూర్చింది. “బయటకు వెళ్లి పరుగులు తీస్తూ ఆడుకోవాలని ఉంది.”

“చదువు మీద మనసు నిలవటం లేదా? బయటకు వెళ్లి పరుగులు తీయాలని ఉందా? అయితే తేనెటీగల చెట్టుని వెదకటానికి ఇదే సరైన సమయం!” అన్నాడు తాతయ్య. తనకి అదృష్టం తెచ్చే టోపీ పెట్టుకుని, ఒక సీసా తీసుకున్నాడు తాతయ్య.

“తేనెటీగల చెట్టు ఏమిటి తాతా?” మేరీ ఎల్లెన్ అడిగింది.

“తేనెటీగలు తమ గూడుని పెట్టుకునే చెట్టు అది. ఆ తుట్టలో అవి తేనెను దాస్తాయి. తేనెకన్నా తియ్యనిది ఈ ప్రపంచంలో లేదు!” తాతయ్య ఉత్సాహంగా చెప్పాడు.

“మన ఇంట్లో చాలానే తేనె ఉందిగా తాతా,” మేరీ ఎల్లెన్ అంది..

“ఇది అలాంటి తేనె కాదు,” కన్నుగీటుతూ అన్నాడు తాతయ్య.

కోటులు తొడుక్కుని మేరీ ఎల్లెన్, తాతయ్య బయటకు వెళ్లారు. బంతిపూలమొక్కలను దాటి తోటలోకి వెళితే అక్కడ పూల నుంచి పుప్పొడిని సేకరిస్తున్న తేనెటీగలు చాలా ఉన్నాయి.

తేనెటీగలకు ఎటువంటి గాయం కాకుండా తాతయ్య కొన్ని తేనెటీగలను సీసాలో పట్టాడు.

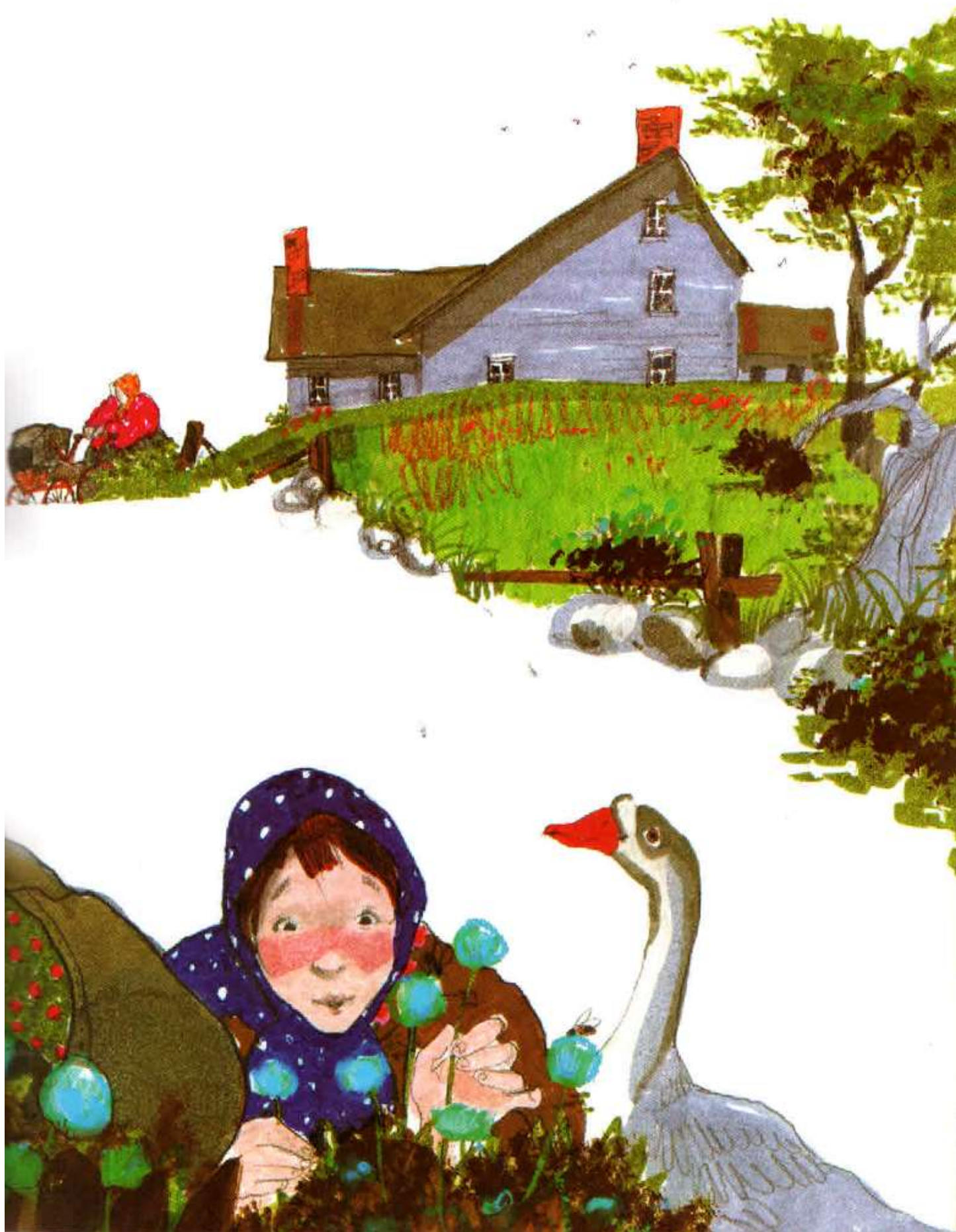
ఆ తరువాత మేరీ ఎల్లెన్ని చూసి తాతయ్య నవ్వాడు. “ఈ పుప్పొడితో తేనెటీగలు తమ గూడు దగ్గరకు వెళతాయి. వాటి వెనకాలే మనం కూడా వెళదాం!”

సీసా మూతని తాతయ్య కొంచెం తెరిచాడు. ఒక తేనెటీగ బయటకు వచ్చి మూత మీద ఒక్క క్షణం కూర్చుంది. తరువాత మొక్కజొన్న తోటవైపుకి ఎగిరింది.

“తొందరగా పద!” అంటూ తాతయ్య పరిగెత్తసాగాడు.

అదే సమయంలో వాగు పక్కనుంచి గోవ్లాక్ వస్తోంది. ఆమెతోపాటు తోపుడు బండిలో ఆమె చిన్న కొడుకు సిల్వెస్టర్ ఉన్నాడు.

“తేనెటీగల చెట్టును వెదుకుతూ వెళుతున్నాం!” తాతయ్య అరిచాడు.

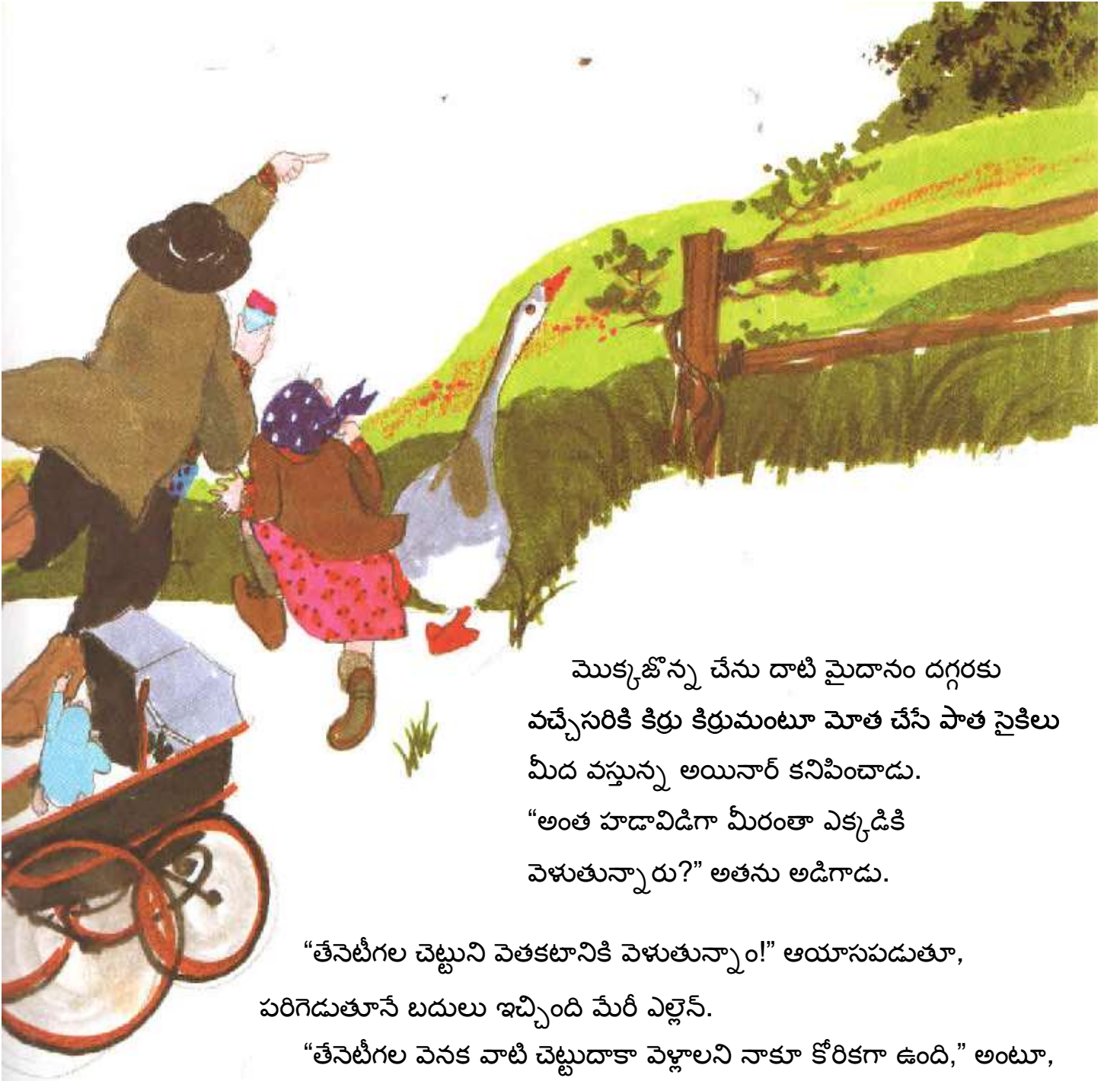
“చిన్నప్పుడు వెళ్లటమే, తరువాత ఎప్పుడూ వెళ్లలేదు!” ఉత్సాహం తెచ్చుకుంటూ చెప్పింది గోవ్లాక్. “నేను కూడా మీతో రావచ్చా?”

రమ్మంటూ తాతయ్య చెయ్యి ఊపాడు. వాళ్లు ముగ్గురూ తేనెటీగ వెనక పరిగెత్తసాగారు. మొక్కజొన్న చేలో బండి కుదుపులతో వెళుతుండటంతో సిల్వెస్టర్ కిలకిలమంటూ నవ్వుతున్నాడు. వాళ్ల వెనకే వస్తున్న బాతు ఒకటి ‘క్వాక్’ అంటూ అరిచింది.

మొక్కజొన్న చేను దాటి మైదానం దగ్గరకు
వచ్చేసరికి కిర్లు కిర్లుమంటూ మోత చేసే పాత సైకిలు
మీద వస్తున్న అయినార్ కనిపించాడు.
“అంత హడావిడిగా మీరంతా ఎక్కడికి
వెళుతున్నారు?” అతను అడిగాడు.

“తేనెటీగల చెట్టుని వెతకటానికి వెళుతున్నాం!” ఆయాసపడుతూ,
పరిగెడుతూనే బదులు ఇచ్చింది మేరీ ఎల్లెన్.

“తేనెటీగల వెనక వాటి చెట్టుదాకా వెళ్లాలని నాకూ కోరికగా ఉంది,” అంటూ,
అతడు కూడా సైకిల్‌ని వేగంగా తొక్కుతూ వాళ్లని అనుసరించసాగాడు. సైకిలు
కిర్లు కిర్లుమంటోంది. పరిగెడుతున్నవాళ్ల బూట్లు దబదబమంటున్నాయి. బాతు
క్వాక్, క్వాక్ అంటోంది. తోపుడుబండి పైకి కిందకి ఊగుతోంది. అలా అందరూ
తేనెటీగ వెనక పరిగెత్తసాగారు.

తేనెటీగ కొంచెం కిందకి దిగి, కాసేపు గాలిలో కదలకుండా ఉండి చివరికి నది
వైపుకి ఎగురుతూ వెళ్లింది.

ఆ సమయంలో పెట్రా, హెర్మన్ అనే అందమైన అక్కచెల్లెళ్లతో ఒలాప్ షికారుకి వచ్చాడు. హడావిడిగా తమ వైఫే వస్తున్న ఆ గుంపుని చూసి, “మీరంతా ఎక్కడికి వెళుతున్నారు?” అంటూ అడిగాడు.

“తేనెటీగల చెట్టు వెతుకుతూ మేమంతా వెళుతున్నాం!” సైకిల్ తోక్కుతూ, రొప్పుతూ చెప్పాడు అయినార్.

“మేము కూడా మీతో రావచ్చా?” అక్కచెల్లెళ్లిద్దరూ అడిగారు.

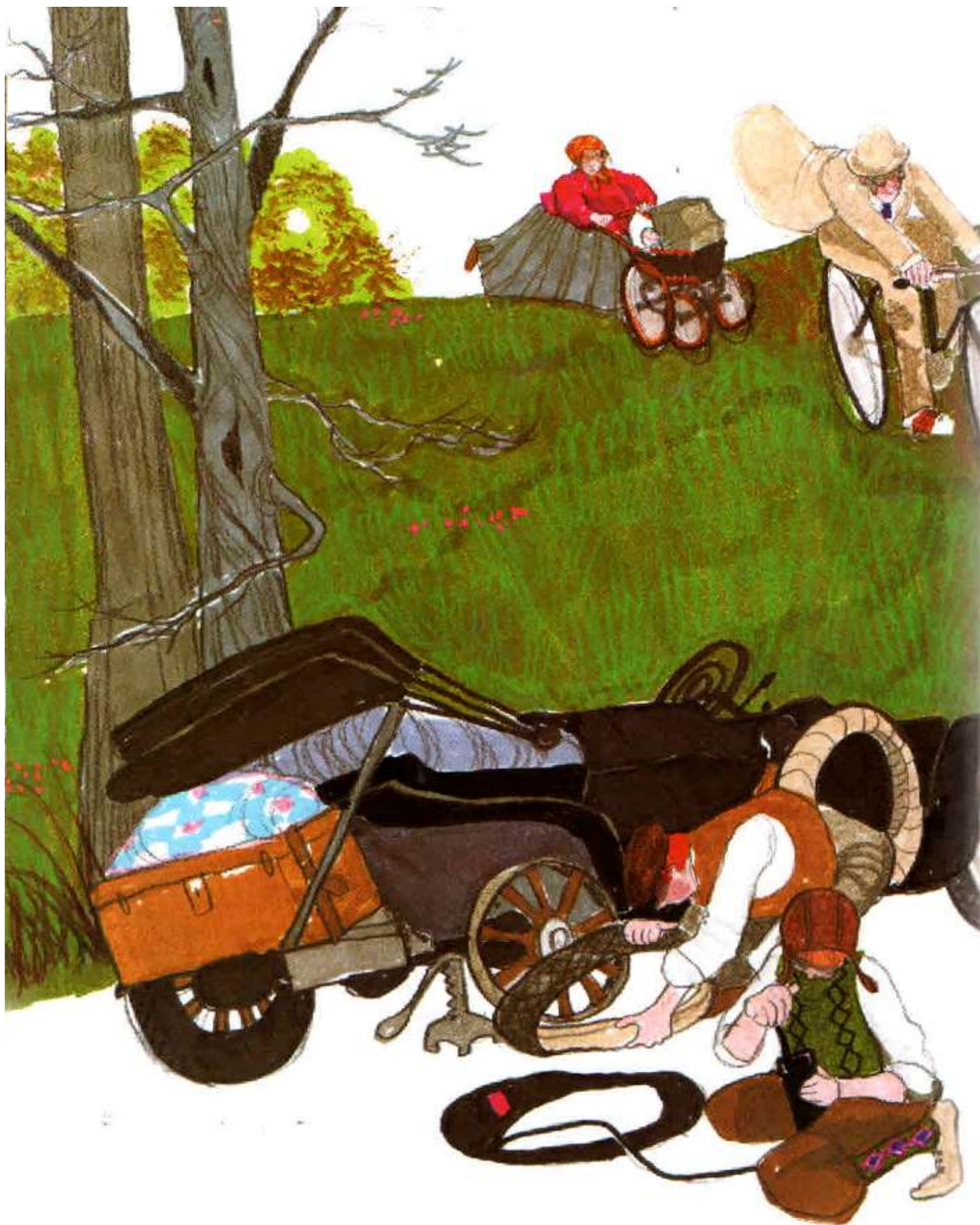
“తొందరగా రండి! పరిగెత్తండి,” అయినార్ చెప్పాడు.

“అలాగే పరిగెత్తుతాం!” అంటూ వాళ్లు ముగ్గురూ ముందున్నవాళ్లని అనుసరించసాగారు.

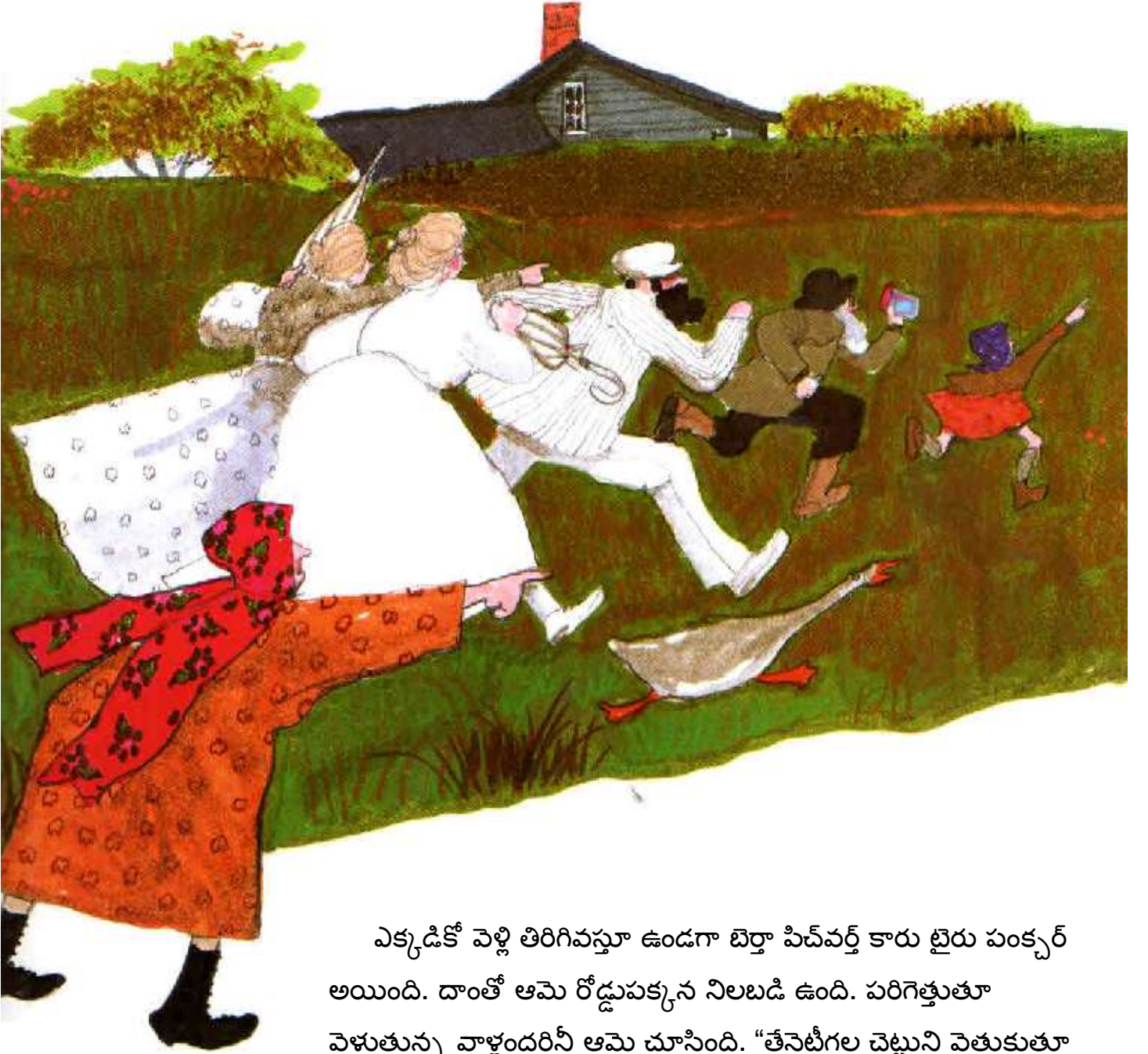
కిర్లుకిర్లు, దబదబ, క్వాక్ క్వాక్ అంటూ శబ్దాలు చేస్తూ అందరూ తేనెటీగ వెంట పరిగెత్తసాగారు.

ఎక్కడికో వెళ్లి తిరిగివస్తూ ఉండగా బెర్తా పిచ్‌వర్త్ కారు టైరు పంక్చర్ అయింది. దాంతో ఆమె రోడ్డుపక్కన నిలబడి ఉంది. పరిగెత్తుతూ వెళుతున్న వాళ్లందరినీ ఆమె చూసింది. “తేనెటీగల చెట్టుని వెతుకుతూ వెళుతున్నారా?” ఆమె అడిగింది. “ఇది కష్టమైన పని, కాని ఎంతో సరదాగా ఉంటుంది!” అంటూ బెర్తా కూడా వాళ్ల వెంట పరిగెత్తసాగింది.

తేనెటీగ ఒక పల్టీ కొట్టి ఎగిరిపోయింది. అది ఎవరికీ కనపడలేదు.

అప్పుడు తాతయ్య సీసాలోంచి జాగ్రత్తగా మరొక తేనెటీగను వదిలిపెట్టాడు. ఇప్పుడు అందరూ ఈ కొత్త తేనెటీగ వెనక పరిగెత్తసాగారు.

వాళ్లందరూ గోలగోలగా ఒక గుట్టను దాటారు. అక్కడ వాళ్లకు మేకల మంద ఒకటి తగిలింది. ఆ మేకల మధ్యనుంచి వాళ్లందరూ పరిగెత్తుతుంటే మేకలు బెదిరి మే మే అంటూ అటూ ఇటూ పరిగెత్తసాగాయి.

“ఎమిటిది?” మేకలకాపరి అరిచాడు, “మీరంతా నా మేకలను బెదరగొడుతున్నారు!”

“తేనెటీగల చెట్టును వెదుకుతూ వెళుతున్నాం!” అంటూ ఎవరో బదులు ఇచ్చారు.

అప్పుడు మేకలకాపరి తన పిల్లనగ్రోవి ఊది మేకలన్నీ ఒక చోటకీ వచ్చేలా చేశాడు.

“ఇది బాగుంటుంది,” అనుకుంటూ తన మందతో అతడు కూడా వాళ్లను అనుసరించసాగాడు.

గోలగోలగా పరిగెత్తుతూ వస్తున్న మనుషులు, పిల్లవాడి తోపుడుబండి, మేకలు, సైకిలు వంటి వాటిని ముగ్గురు వాయిద్యకారులు చూశారు.

“వీళ్లంతా పరిగెత్తుతూ ఎక్కడికి వెళుతున్నారు?” పిల్లవాడు తండ్రిని అడిగాడు.

ఆకాశంలో చిన్న చుక్క మాదిరి ఉన్న తేనెటీగను చూపిస్తూ, “మేం తేనెటీగల చెట్టును వెదుకుతూ దానివెంట వెళుతున్నాం!” చెప్పాడు తాతయ్య.

“అది మనల్ని తేనెటీగల చెట్టు దాకా తీసుకెళుతుంది,” వాయిద్యకారుల ముందునుంచి పరిగెత్తుతూ చెప్పింది మేరీ ఎల్లెన్.

“మీరు కూడా మాతో రండి!” అంటూ బెర్తా వాళ్లని ఆహ్వానించింది.

కిర్తు కిర్తు, దబదబ, క్వాక్ క్వాక్, మే మే, పీ పీ అంటూ గోలగోలగా అందరూ పరిగెత్తసాగారు. గిట్టల చప్పుడు చేస్తున్నాయి. పొదలు విరిగిపోతున్నాయి. అందరి చూపు మాత్రం ఆ తేనెటీగ మీదే ఉంది!

మైదానాలు, గుట్టలు, వాగులు, వంకలు దాటి వాళ్లు పరిగెత్తుతున్నారు.

వాళ్లు అలా పరిగెత్తుతుండగా తేనెటీగ వేగంగా ఎగిరి వాళ్ల కంటికి కనపడకుండా
మాయమయ్యింది. వాళ్లంతా ఊపిరి తీసుకోటానికి ఒక్క క్షణం ఆగారు.

చివరి తేనెటీగను వదిలిపెట్టటానికి సీసాని మేరీ ఎల్లెన్కి ఇచ్చాడు తాతయ్య. ఆమె
జాగ్రత్తగా దానిని వదిలిపెట్టింది.

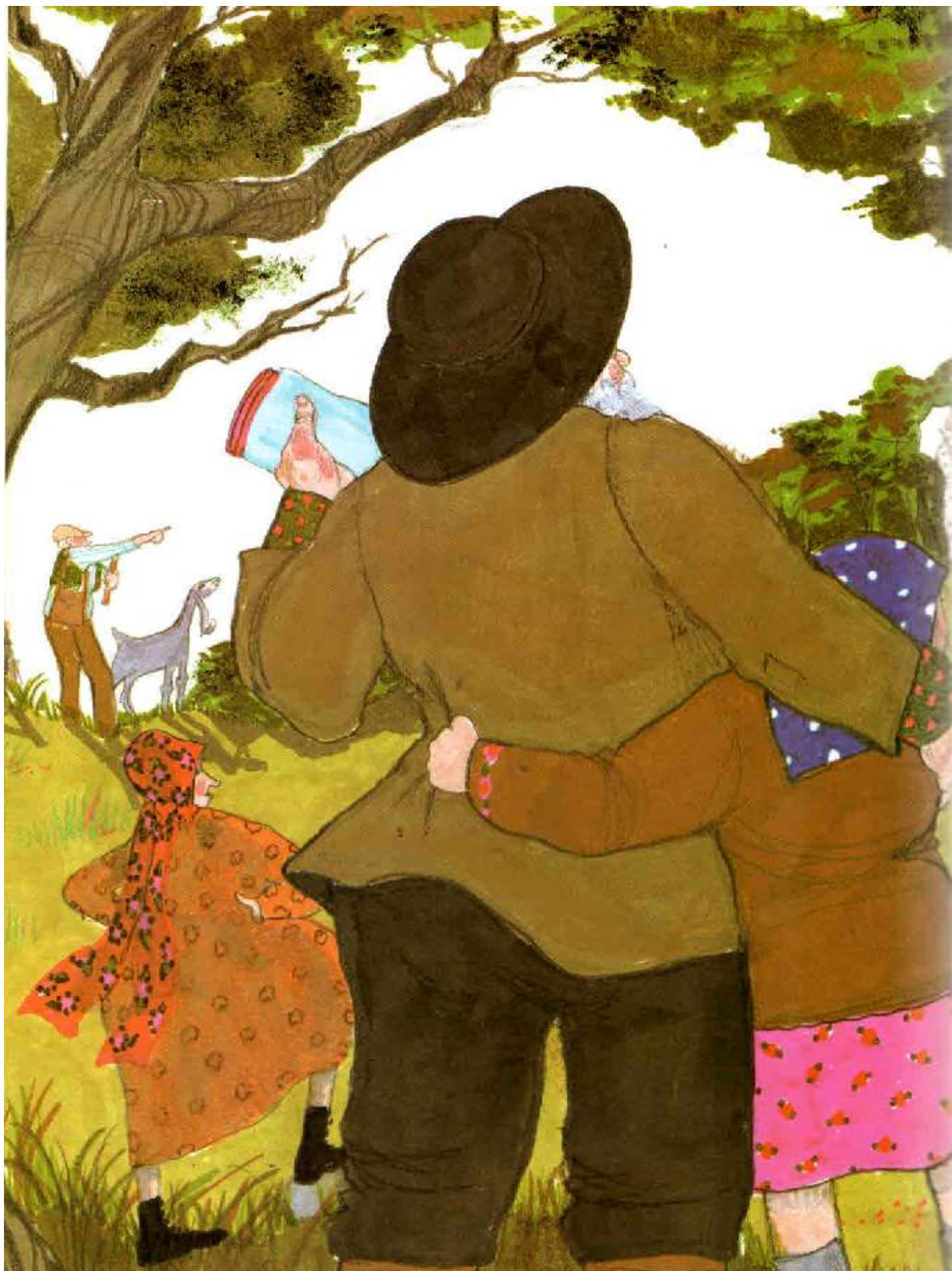
తేనెటీగ కిందగానే ఎగురుతూ తోపులోకి ప్రవేశించింది.

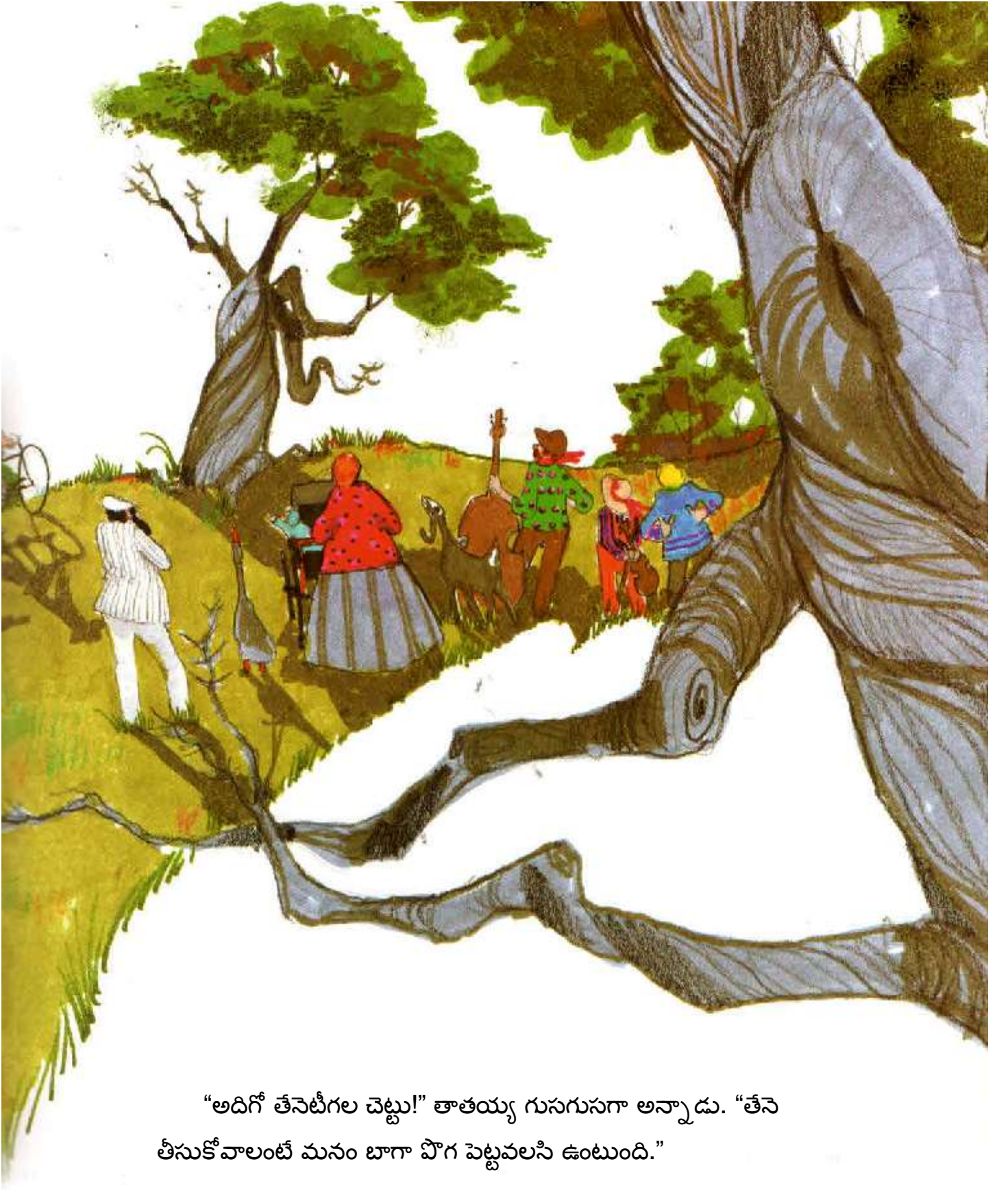

“అదిగో తేనెటీగల చెట్టు!” తాతయ్య గుసగుసగా అన్నాడు. “తేనె
తీసుకోవాలంటే మనం బాగా పొగ పెట్టవలసి ఉంటుంది.”

తడిగా ఉన్న ఆకులు, పుల్లలతో పొగ పెట్టటానికి అందరూ పూనుకున్నారు.

పొగ సోకటంతో కొంతసేపటికి తేనెటీగలు కదలకుండా ఉండిపోయాయి. అయినా సైకిల్ మీదకి ఎక్కి తాతయ్య తేనెపట్టుని అందుకున్నాడు. పట్టుని కొద్దికొద్దిగా తుంపి గోవ్లాక్ పట్టుకున్న శుభ్రమైన గుడ్డలోకి వెయ్యసాగాడు. వాయిద్యకారులు సంగీతం వాయిస్తూ ఉంటే అందమైన అక్కచెల్లెళ్లు నాట్యం చెయ్యసాగారు.

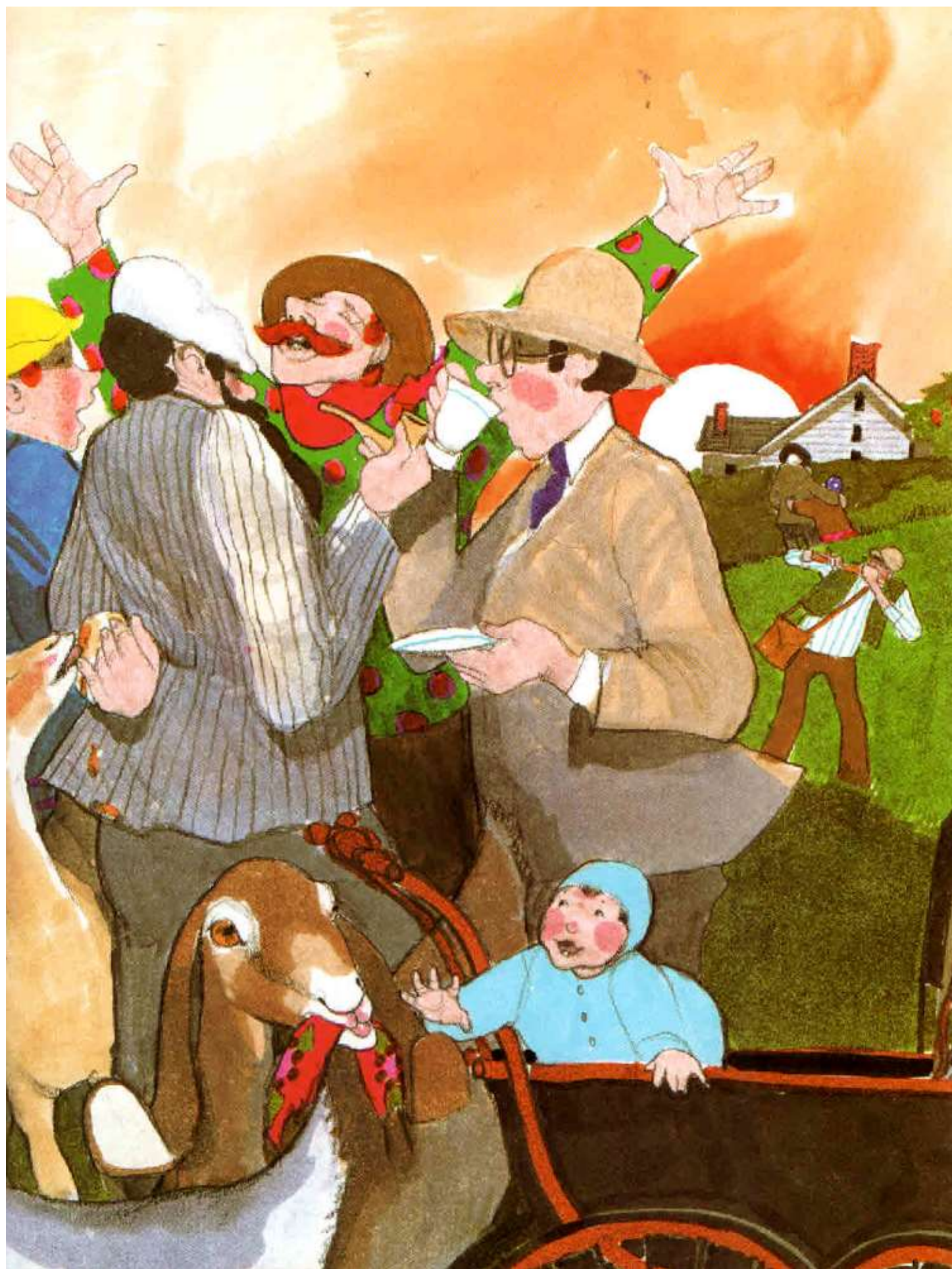

తరువాత తాతయ్య అందరినీ తేనీటివిందుకి ఇంటికి పిలిచాడు. బిస్కెట్లు, టీతోపాటు తాజా, తియ్యటి తేనె కూడా అందరికీ ఇచ్చాడు.

అందరికీ ఆ రోజు ఎప్పటికీ గుర్తుండిపోతుంది. అందరూ బాగా పరిగెత్తారు, నవ్వారు, ఆనందించారు. చివరికి అందరికీ తియ్యటి తేనె దొరికింది.

ఆ తరువాత మేరీ ఎల్లెన్‌ని తాతయ్య ఒక గదిలోకి తీసుకెళ్లాడు. “మా నాన్న నాకు, అంతకుముందు మా నాన్నకి మా తాతయ్య చూపించినది ఇప్పుడు నీకు చూపిస్తాను, అమ్మాయి,” మెల్లగా చెప్పాడు తాతయ్య.

తరువాత ఒక గరిటలో తేనె తీసుకుని పుస్తకం అట్టమీద వేశాడు. “దీనిని రుచి చూడు,” గుసగుసగా అన్నాడు తాతయ్య.

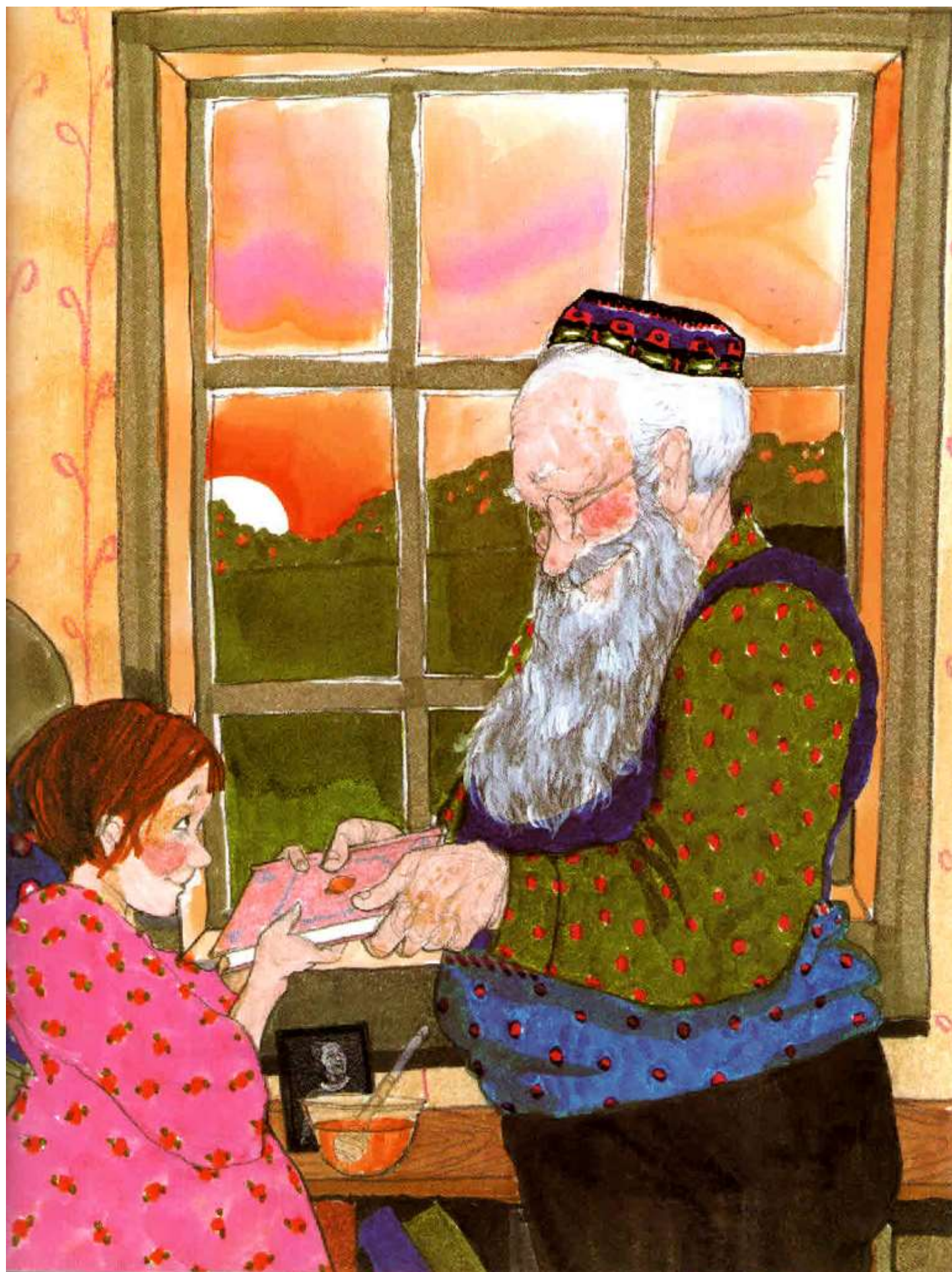
తన పుస్తకం మీద వేసిన తేనెని మేరీ ఎల్లెన్ రుచి చూసింది.

“నీ పుస్తకాల లోపల కూడా తేనె లాగా తియ్యగా ఉంటుంది!” తాతయ్య చెప్పాడు. “వీటిల్లో సాహసం, విజ్ఞానం, విజ్ఞత ఉంటాయి. అయితే అవి అంత తేలికగా దొరకవు. ఈ రోజు తేనెటీగల చెట్టు కోసం పరిగెత్తినట్టు వాటి కోసం కష్టపడాలి. పుస్తకంలోని పేజీల వెంట పరిగెత్తాలి!”

తరువాత తాతయ్య నవ్వి ఆమెను కొగిలించుకున్నాడు.

ఆ రోజు నుంచి మేరీ ఎల్లాన్ కి పుస్తకాలు అంటే ప్రేమ ఏర్పడింది. తేనెటీగల వెనక పరిగెత్తటం ఎంత ఉత్సాహంగా అనిపించిందో పుస్తకంలోని అక్షరాల వెంట పరిగెత్తటం అంతే ఉత్సాహంగా అనిపిస్తోంది.